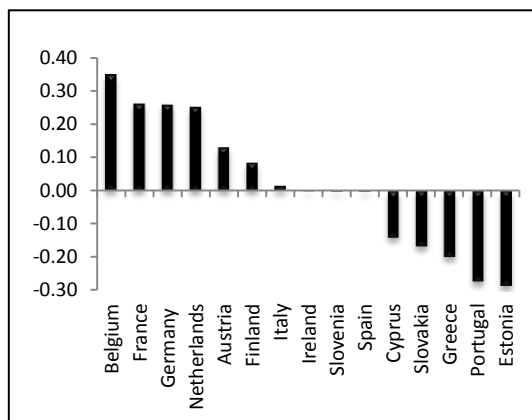

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Το παρόν Δελτίο συνοψίζει αποτελέσματα μελέτης του Κέντρου Οικονομικών Ερευνών, η οποία χρησιμοποιεί πολυμερείς συγκρίσεις για να εκτιμήσει διαφορές στο επίπεδο παραγωγικότητας ανάμεσα στις Ευρωπαϊκές χώρες την περίοδο 2000–2012.

Τα αποτελέσματα της μελέτης υποδεικνύουν ότι οι χώρες της Δυτικής και Κεντρικής Ευρώπης έχουν ψηλότερα επίπεδα παραγωγικότητας σε σύγκριση με τις Μεσογειακές και τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Επιπλέον, παρατηρούμε μια διαχρονική αύξηση της παραγωγικότητας στις πλείστες χώρες του δείγματος μας. Η αύξηση αυτή στη Δυτική και Κεντρική Ευρώπη οφείλεται κυρίως στην αύξηση του προϊόντος, ενώ στις Μεσογειακές και Ανατολικές χώρες προέρχεται από την πιο αποτελεσματική χρήση των εισροών τους. Είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι με βάση τα αποτελέσματα μας οι λιγότερο παραγωγικές χώρες είναι αυτές με τη μεγαλύτερη ανάπτυξη στην παραγωγικότητα τους. Δηλαδή, οι Μεσογειακές και οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης παρουσιάζουν μεγαλύτερο ρυθμό ανάπτυξης της παραγωγικότητας σε σύγκριση με τις χώρες της Δυτικής και Κεντρικής Ευρώπης. Ωστόσο, όσον αφορά στο επίπεδο, η παραγωγικότητα τους εξακολουθεί να είναι αρκετά πίσω από τις χώρες της Δυτικής και Κεντρικής Ευρώπης.

Το διάγραμμα παραπλευρώς δείχνει τις διαφορές παραγωγικότητας από το μέσο όρο. Η Κύπρος φαίνεται να κατέχει μία από τις χαμηλότερες θέσεις στην κατάταξη των χωρών με βάση την παραγωγικότητα, παρόλο που η παραγωγικότητα της διαχρονικά αυξάνεται. Το γεγονός όμως ότι η θέση της στην κατάταξη δεν αλλάζει μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η Κυπριακή οικονομία θα πρέπει να αυξήσει ακόμη περισσότερο την παραγωγικότητα της για να καταφέρει να φτάσει τις χώρες που βρίσκονται ψηλά στην κατάταξη.

Η ώθηση της παραγωγικότητας αποτελεί ένα σημαντικό μέσο προς την μελλοντική ευημερία, ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα μιας χώρας. Άρα η αύξηση της θα πρέπει να καθιστά πρωταρχικό στόχο πολιτικής των Ευρωπαϊκών χωρών ανάμεσα τους και της Κύπρου. Η Κυπριακή οικονομία θα πρέπει να ψάξει να βρει το δικό της δρόμο μέσω μεταρρυθμίσεων (ιδιωτικοποιήσεις, δημόσια υπηρεσία, αγορά εργασίας, υγεία, παιδεία κλπ) με στόχο την περαιτέρω αύξηση της παραγωγικότητας της για να γίνει περισσότερο ανταγωνιστική στην ΕΕ.

Οι πολυμερείς συγκρίσεις αφορούν συγκρίσεις ολικής παραγωγικότητας ανάμεσα σε διάφορες χώρες. Οι συγκρίσεις μπορούν να γίνουν διαχρονικά (στο χρόνο), αλλά και διαστρωματικά (ανάμεσα σε χώρες). Ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η σύγκριση είναι με το να θέσει κάποιος και να κατασκευάσει μία χώρα βάση (Μέση Χώρα). Όταν μετά δημιουργηθούν οι δείκτες της παραγωγικότητας για κάθε χώρα αλλά και για τη χώρα βάσης, τότε μπορούν να γίνουν οι οποιοσδήποτε συγκρίσεις. Επίσης ως επακόλουθο μπορεί κάποιος να κατατάξει τις χώρες ανάλογα με τα αποτελέσματά τους.

